

VIIMEINEN TAPAAMINEN – VIIMEINEN KOSTO

DUOLOGIA – AINUTLAATUINEN KERRONNALLINEN MUOTO

Kaksi elokuvaa. Yksi yö. Ei selviytyjiä.

Talvinen ilta
Eristynyt saari
Vanhat roolit heräävät henkiin
Se, mikä ei koskaan saanut päätöstä

Konsepti

Tämä projekti esittelee pitkän elokuvan alueella epätavallisen ja aiemmin tutkimattoman kerronnallisen muodon:

Kaksi kokonaista, täysin itsenäistä pitkää elokuvaa, jotka sijoittuvat täsmälleen samaan yöhön, samaan paikkaan ja saman ensemble-näyttelijäkaartin ympärille – mutta jotka kerrotaan kahdesta vastakkaisesta näkökulmasta.

Kumpikin elokuva on rakennettu toimimaan **täysin itsenäisesti** kokonaisena yleisökokemuksena, omalla dramaattisella kaarellaan, emotionaalisella painollaan ja ratkaisullaan. Samalla ne muodostavat yhdessä laajemman kokonaisuuden, jossa **koko totuus paljastuu vasta, kun molemmat näkökulmat nähdään rinnakkain.**

Kaksi elokuvaa kaksi kerronnallista tehtävää

- **Elokuva 1 – Viimeinen Tapaaminen**
Suljettu, psykologinen ensemble-trilleri, joka kerrotaan ryhmän sisältä käsin.
- Keskiössä ovat ryhmädynamiikka, epäluulo, syyllisyys ja se, kuinka vanhat roolit nousevat uudelleen pintaan äärimmäisen paineen alla.
- **Elokuva 2 – Viimeinen Kosto**
Sama yö, samat tapahtumat – mutta kerrottuna ulkopuolelta ja sen takaa, mikä aluksi näytti sattumalta ja tilapäisyydeltä. Tässä paljastuvat motiivit, syy-seuraussuhteet ja pitkään kehittynyt suunnitelma.

Elokuvat eivät peilaa toisiaan kohtausta kohtaukselta. Ne elävät rinnakkain samassa aikakehyksessä, mutta täyttävät eri kerronnalliset tehtävät ja tarjoavat yleisölle **kaksi emotionaalisesti ja moraalisesti erilaista kokemusta.**

Joustava katselujärjestys erilaiset kokemukset

Yleisö voi katsoa elokuvat kummassa järjestyksessä tahansa. Katselujärjestys muuttaa kokemusta, mutta ei ymmärrystä:

- Jos *Viimeinen Tapaaminen* katsotaan ensin, *Viimeinen Kosto* koetaan voimakkaana uudelleentulkintana.
- Jos *Viimeinen Kosto* katsotaan ensin, *Viimeinen Tapaaminen* muuttuu traagiseksi tutkimukseksi sokeudesta ja osallisuudesta.

Molemmat järjestykset ovat päteviä. Ei ole olemassa yhtä ”oikeaa” järjestystä.

Todistettu kerronnallinen toimivuus

Muoto on jo testattu käytännössä.

Molemmat käsikirjoitukset on arvioitu erikseen kansainvälisissä käsikirjoituskilpailuissa, ja ne ovat saaneet tunnustusta oman dramaattisen vahvuutensa perusteella – eivät konseptuaalisena parina.

Tämä vahvistaa, että:

- Kumpikin elokuva toimii itsenäisesti
- Konsepti ei edellytä aiempaa tietoa
- Kaksoisrakenne on **lisäarvo**, ei este

Ensimmäinen laatuaan

Sikäli kuin tiedetään, ei ole olemassa **aiempia pitkän elokuvan projekteja**, joilla olisi täsmälleen tämä rakenne:

- Sama ensemble
- Sama aika ja paikka
- Kaksi erillistä teatterilevitykseen tarkoitettua pitkää elokuvaa
- Kaksi vastakkaista näkökulmaa
- Täysi toimivuus sekä erikseen että yhdessä

Projekti edustaa siksi **mahdollisuutta olla ensimmäinen uuden kerronnallisen muodon kanssa** psykologisen trillerin ja Nordic noirin alueella – muodon, joka yhdistää taiteellisen painoarvon, selkeän yleisöpotentiaalin ja vahvan kansainvälisen erottuvuuden.

Miksi tämä on kiinnostavaa tuottajille

- Vahva ja helposti tunnistettava konsepti
- Selkeä kansainvälinen koukku
- Luonnollinen back-to-back-tuotantologiikka
- Vahva PR- ja markkinointipotentiaali (“kaksi elokuvaa – kaksi totuutta”)
- Mahdollisuus asettaa uusi kerronnallinen mittapuu sen sijaan, että seuraisi olemassa olevaa
- Vahva teatteritapahtumapotentiaali kaksoisnäytösten kautta

